

Я бачив, як пшеницю мили:
То щонайкращеє зерно
У воду тільки плись, якраз пішло на дно,
Полова ж, навісна, пливе собі по хвилі.

Привів мене господь побачить і панів:
Мов простий чоловік, там інший пан сидів,
Другі, задравши ніс, розприндившись, ходили.
І здумав зараз я, як тільки поглядів,
Що бачив, як пшеницю мили.